

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.154 van 11 januari 2001
in de zaak A. 84.121/VII-18.431.**

In zake : Miguel THEUNYNCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COPPENS,
kantoor houdende te ROESELARE,
Westlaan 358

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Miguel THEUNYNCK op 12 mei 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 12 maart 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep, aangetekend door de gemachtigde ambtenaar van de afdeling AROHM West-Vlaanderen tegen het besluit van 17 september 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan Miguel THEUNYNCK voor het veranderen van een bestaand benzinestation met autoherstellingswerkplaats gelegen aan de Albert I-laan 32 te Oostduinkerke (Koksijde), gegrond wordt bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 83.329 van 4 november 1999 waarbij de schorsing van de

tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 11 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. COPPENS, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. De verzoeker baat op het bovenvermelde perceel een benzinestation met garage uit.

De inrichting verkreeg daartoe oorspronkelijk een ARAB-vergunning, verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, op 27 november 1969.

1.2. Door de vaststelling van het gewestplan Veurne-Westkust van 6 december 1976 komt de inrichting in een natuurgebied te liggen.

1.3. Toch worden nadien door de bestendige deputatie nog vergunningen toegekend op 29 mei 1975, 24 september 1981 en 14 januari 1982, voor respectievelijk de uitbreiding met een mazouttank, de verplaatsing van de verfspuitcabine en de uitbreiding van de garage-werkplaats, en de uitbreiding met een bovengrondse propaangashouder van 1.600 l en een ingegraven gasoliehouder van 7.000 l.

1.4. Op 6 december 1991 wordt aan de rechtsvoorganger van de verzoeker nog een bouwvergunning verleend voor het verbouwen van de garage en het bouwen van een toonzaal.

1.5. Op 9 april 1998 vraagt de verzoeker een milieuvergunning klasse 1 met als voorwerp een autoherstellingswerkplaats en een benzinestation verder te exploiteren en te veranderen door wijziging, uitbreiding of toevoeging zodat deze voortaan zou omvatten een verfspuitcabine, ruimtes voor het stallen van voertuigen, een garagewerkplaats met hefbruggen, een wasplaats, opslag van brandstoffen en oliën, benzinepompen, lozing van afvalwaters en een inrichting voor de opslag en de mechanische behandeling van negen voertuigwrakken.

1.6. De bestendige deputatie verleent op 17 september 1998 de gevraagde vergunning grotendeels.

1.7. De gemachtigde ambtenaar van AROHM West-Vlaanderen tekent hiertegen beroep aan.

1.8. Het bestreden besluit willicht dit beroep in en weigert de gevraagde vergunning op grond van volgende motivering :

"Overwegende dat deze inrichting gelegen is in een natuurgebied volgens het gewestplan; dat het geheel strijdig is met de voorziene bestemming en vigerende planologische voorschriften; dat volgens het besluit van 29 september 1993 van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (heden artikel 43, § 6 tot en met 12 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) afwijkingen van de voorschriften van de gewestplannen niet kunnen worden toegestaan voor onderhavige aanvraag;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

2. In rechte

2.1.1. Overwegende dat de verzoeker zijn **vijfde middel** als volgt formuleert :

"Het besluit van de Vlaamse regering dd. 29 september 1993 is op onwettige wijze tot stand gebracht. Immers heeft de Vlaamse regering om reden van dringende noodzakelijkheid nagelaten het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te vragen.

Het decreet zelf dateert van 23 juni 1993 en is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad dd. 12 augustus 1993. Desondanks duurt het nog meer dan een volle maand vooraleer de Vlaamse regering haar 'hoogdringend' uitvoeringsbesluit uitvaardigt.

Om geen advies te moeten vragen aan de Raad van State conform art. 3, §1 R.v.St.-Wet, motiveert de Vlaamse regering de dringende noodzakelijkheid als volgt :

'Overwegende dat omwille van de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit het dringend noodzakelijk is om conform de bepalingen van artikel 45, § 5 en 11 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van deze wet, de gebieden aan te wijzen en de categorieën van bedrijven te bepalen waarop de bepalingen van §§ 6, 7 en 8 die door het voormelde decreet eveneens aan artikel 45 zijn toevertrouwd, niet van toepassing zijn'.

Desondanks zal het nog tot 27 januari 1994 duren, d.i. vier maanden, vooraleer dit reglementair besluit in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Het niet vragen van het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State maakt de miskennis (uit) van een substantieel vormvoorschrift van openbare orde. De dringende noodzakelijkheid is weliswaar gemotiveerd maar het feit dat de bekendmaking (en afgeleid de inwerkingtreding) van het besluit pas vier maanden later plaatsgrijpt, ontkracht deze (VAN DAMME, M., Raad van State - Afdeling wetgeving, Administratieve rechtsbibliotheek, 1998, p. 149 en 155).

Het besluit dient dan ook buiten werking te worden verklaard conform art. 159 G.W.";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar **memorie van antwoord** het middel eigenlijk niet betwist, doch aanvoert dat het hoe dan ook kennelijk onredelijk

zou zijn te oordelen dat de betrokken inrichting voldoet aan de uitzonderingsvoorwaarden vervat in artikel 43, §§ 7, 8 en 11, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;

2.1.3. Overwegende dat de verzoeker in zijn **memorie van wederantwoord** stelt dat het bestreden besluit niet motiveert waarom de inrichting de goede ruimtelijke ordening verstoort;

2.2. Overwegende dat het **middel gegrond** is om de volgende redenen :

2.2.1. De bestreden weigering is gesteund op de vaststelling dat de betrokken inrichting onverenigbaar is met de gewestplanbestemming "natuurgebied" en op de onmogelijkheid om met toepassing van artikel 43, §§ 6 en volgende van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, af te wijken van die bestemming.

Die onmogelijkheid wordt door het bestreden besluit gestoeld op het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Dit besluit bepaalde, ter uitvoering van artikel 43, § 11, van het voormelde gecoördineerd decreet, dat de afwijkingen van de voorschriften van de (ontwerp-)gewestplannen bedoeld in artikel 43, §§ 6, 7, en 8, van het gecoördineerd decreet niet kunnen worden toegestaan indien de inrichting is gelegen of komt te liggen, onder meer in een natuurgebied.

2.2.2. Artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid,

alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving moeten onderworpen worden.

Deze wettelijke verplichting is substantieel.

2.2.3. Het betrokken regeringsbesluit is van reglementaire aard.

De afdeling wetgeving van de Raad van State werd niet om advies over het ontwerp dat het voormelde regeringsbesluit van 29 september 1993 is geworden verzocht, op grond van volgende motivering :

"Overwegende dat omwille van de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit het dringend noodzakelijk is om conform de bepalingen van artikel 45, § 5 en 11 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van deze wet, de gebieden aan te wijzen en de categorieën van bedrijven te bepalen waarop de bepalingen van de §§ 6, 7 en 8 die door het voormelde decreet eveneens aan artikel 45 zijn toevertrouwd, niet van toepassing zijn".

Deze motivering geeft niet de bijzondere redenen aan waarop de hoogdringendheid is gesteund.

De loutere affirmatie dat het "omwille van de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit" dringend noodzakelijk is om onder meer de gebieden aan te wijzen waarin de decretale afwijkmogelijkheid niet van toepassing is, is immers nietszeggend.

Minstens had concreet moeten zijn aangetoond waarom het voor de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit onmogelijk was zelfs enkele dagen te wachten op een spoedadvies, met toepassing van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de afdeling wetgeving.

Een dermate hoge dringendheid wordt trouwens tegengesproken door de vaststelling dat het na het nemen van het desbetreffende besluit nog vier maanden heeft geduurd alvorens het in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd.

De verwerende partij brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat zij de nodige stappen heeft gezet om een publicatie binnen enkele dagen van het betrokken besluit te bewerkstelligen.

Het bestreden weigeringsbesluit is derhalve gesteund op een onwettig besluit en is bijgevolg zelf ook onwettig.

2.2.4. De argumentatie van de verwerende partij is niet dienstig, vermits ze a posteriori een andere motivering in de plaats stelt van die waarop het bestreden besluit is gestoeld.

Om de wettigheid van een besluit te beoordelen, kan in rechte alleen rekening gehouden worden met de motivering waarop dat besluit blijkens zijn aanhef gebaseerd is;

2.3. Overwegende dat met het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen de bepalingen van artikel 43, § 6, eerste lid, § 7, eerste lid en § 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, niet kunnen worden toegepast (Belgisch Staatsblad van 20 mei 2000), het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, wordt opgeheven, en dit met uitwerking van 31 mei 2000;

Overwegende dat dit besluit in zijn artikel 1, 1°, opnieuw de natuurgebieden aanduidt als gebieden waarin de desbetreffende afwijkingen niet kunnen worden toegestaan; dat de verwerende partij ter terechtzitting aanvoert dat bijgevolg de verzoeker geen belang heeft bij een vernietiging op grond van dit middel;

Overwegende dat de verzoeker, na kennisneming van het auditoraatsverslag waarin alleen het betrokken middel werd onderzocht en gegrond bevonden, niet heeft verzocht een ander van zijn middelen te onderzoeken; dat een vernietiging op grond van dit middel alleszins impliceert dat de verwerende partij een nieuwe beslissing over de aanvraag moet nemen; dat thans het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 niet het voorwerp van de debatten heeft uitgemaakt; dat niet a priori vaststaat dat het laatstvermelde besluit ook niet met een of andere onwettigheid is behept; dat de verzoeker aldus belang heeft bij de vernietiging van het bestreden besluit, ook op grond van het hierboven gegrond bevonden middel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 12 maart 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep, aangetekend door de gemachtigde ambtenaar van de afdeling AROHM West-Vlaanderen tegen het besluit van 17 september 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan Miguel THEUNYNCK voor het veranderen van een bestaand benzinestation met autoherstellingswerkplaats gelegen aan de Albert I-laan 32 te

Oostduinkerke (Koksijde), gegrond wordt bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf januari tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.